

центъръ на Юдея. Населението му се занимава главно съ изработване на различни религиозни предмети и спомени, а освенъ това напоследъкъ се развиватъ и други индустрии.

Йерусалимъ е много старъ градъ и за първи пътъ се споменава още преди идването на евреитъ въ Палестина — въ писмата на царя Урсалима до египетския фараонъ Аменофиса III (XIV в. пр. Хр.). Презъ XI в. царъ Давидъ превзелъ града, пренесълъ тукъ ковчега на завета и оттогава Йерусалимъ става свещенъ градъ за евреитъ. Неговата съдба била много превратна: той е билъ превземанъ и разрушаванъ 32 пъти! Въ VI в. пр. Хр. той попада подъ властта на вавилонцитъ, а по-късно подъ перситъ. Съ унищожението на персийската монархия неговъ господаръ става Александъръ Македонски, а следъ него наследниците му. Въ I в. пр. Хр. Помпей развълъ римския прѣпорецъ надъ йерусалимскитъ стени и градътъ влѣзълъ въ предѣлитъ на могщата римска империя. Въ тая епоха градътъ стигналъ голѣмо благоденствие и се украсилъ съ великолеппи постройки. Но което е по-важно, то е идването презъ това време на Спасителя, Който свърза своя животъ съ тоя градъ и съ това той става най-свещенъ градъ за християнитъ. Следъ раздѣлянето на римската империя Йерусалимъ остава въ рѣцетъ на византийскитъ императори. Въ 614 г. той се владѣе отъ перситъ, а въ 637 г. е превзетъ отъ арабския халифъ Омаръ. Жестокитъ преследвания, на които се излагали християнитъ богомолци, предизвикали кръстоноснитъ походи, и презъ 1099 г. градътъ е отново въ рѣцетъ на християнитъ, но остава въ тѣхни рѣце едва сто години. Той попада пакъ подъ арабитъ, а презъ 16 в. — въ рѣцетъ на турцитъ, които го владѣха до 1917 година. Днесъ Йерусалимъ е столица на Палестина, която се управлява отъ англичанитъ съ участието на мѣстното население. Градътъ се счита свещенъ и отъ евреи и отъ мохамедани. Но за